

N:o 103.

Af herr **C. H. Wittsell**, *om skrifvelse till Kongl. Maj:t, angående viss ändring i jagtstadgan den 21 oktober 1864.*

Bland de som skadliga rofdjur ansedda djurslagen har åtminstone inom vissa delar af landet räfven under senare åren betydligt förökats och anställer stor skada icke allenast på matnyttigt vildt, utan äfven på de mindre husdjuren. Mindre hemmansegare och torpare, hvilka icke hafva råd att hålla sig med gårdvar, hafva helt eller delvis blifvit plundrade på dessa sina husdjur. Klagomålen deröfver hafva ock gifvit anledning till framställningar till landsting och kommuner om utbetalande af premier för dödad räf. Enligt mitt förmenande är orsaken till räfvens förökande att finna deri, att jagten är inskränkt till egna jagtmarker. Dessa bestå derjemte understundom af mindre skiften, som ofta bortarrenderas till personer långt aflägsna, hvilka under några dagar af året derå för nöjets skull idka jagt. Att inga obehöriga beträda deras område vakas noga öfver och åtalas, om än jagten afser förföljande af räf. För några af öfriga rofdjuren äro i jagtstadgans 7, 9 och 20 paragrafer undantagsbestämmelser föreskrifna, under hvilka räfven äfven borde inbegripas. Åtskilliga landsting hafva beviljat anslag till premier för dödad räf, hvaremot andra afslagit dylika framställningar; men då det är ett öfver hela landet utbreddt rofdjur, borde dessa premier utgå af allmänna medel, förslagsvis tre kronor för hvarje dödad räf.

Jag får därför vördsamt hemställa,

att Riksdagen i skrifvelse till Konungen anhåller om sådan ändring i Kongl. Maj:ts nådiga jagtstadga den 21 oktober 1864, att jagt efter räf måtte inbegripas under bestämmelserna i 7 och 9 §§ och en belöning för dödad räf af tre kronor införas i 20 §.

Stockholm den 27 januari 1900.

Carl Hj. Wittsell.
